

Aşkı Buldun İstanbul

– Yüksel · 22 Ekim 2014

Ey bahtımın güzeli, sen ki bir özge yârsın,
Taşın, toprağın altın, müjdelenmiş diyarsın,
Mehteran kös vuranda hayallere dalarsın,
Ayasofya susalı hüznün doldun İstanbul...

Hani efendiliğın, hani irfan mektebin,?
Talan etmiş nadanlar zarafetin, edebin,
Gel beraber turalım yakasından sebebin !
Hicabından sararıp soldun, soldun İstanbul...

Ben lehçemi kaybettim kim okur divanını,?
Ruhsuz binalar yaptık, incittik Sinan'ını,
Koyununda saklıyorsun Yavuz'un fermanını,
Bakıp şanlı maziye saçın yoldun İstanbul..

Hüdayi'ye sorsunlar rüyamın tabirini,
Sarsam gönül yarama İtri'nin tekbirini,
Asım'ın nesli gülşen edecek ahirini,
Bu hoyratlık yetişir; çok yoruldun İstanbul...

Bağrımda ta ezelden attığın okun vardı,
Tarihte hep sana doğru bir kutlu akın vardı,
Yolum nereye düşse, rüzgârda kokun vardı,
Susuz kalmış, açmamış gonca güldün İstanbul...

Niceler bitap düştü, can verdi eşliğinde,
Hep seni sayıkladı Fatih'in beşliğinde,
Pervaneler gibiydik Akşeyh'in ışığında,
Eyüp tacını giydin, sultan oldun İstanbul.

'Beldetün tayyibetün' Kur'an' da ismin senin,
Bir sevda bayrağıdır cihanda ismin senin,
Kucak açtın, kırmadın hatırını kimsenin,
Boğazda dalgalanan destan oldun İstanbul...

Gördün, bir kuru kavga deęildi saltanatım,
Sende kemale erdi sevgim, sözüm, sanatım,
Ve ezan seslerine kurulunca hayatım,
Burcunda hilâl olan aşkı buldun İstanbul...

Servet Yüksel